

MALAYSIA

Ringkasan Eksekutif

Perlembagaan melindungi kebebasan beragama. Namun, terdapat bahagian dalam perlembagaan serta undang-undang dan dasar kerajaan lain meletakkan beberapa sekatan terhadap kebebasan beragama. Kerajaan tidak menunjukkan aliran ke arah peningkatan atau penurunan dalam menghormati dan melindungi hak kebebasan beragama. Perlembagaan memperuntukkan kuasa kepada kerajaan persekutuan dan negeri untuk “mengawal atau menyekat pengembangan apa-apa doktrin atau kepercayaan agama di kalangan orang yang menganut agama Islam.” Perlembagaan juga mentakrifkan orang Melayu sebagai orang Islam.

Orang Islam mungkin tidak boleh bertukar ke agama lain secara sah kecuali dalam keadaan tertentu yang jarang berlaku. Namun penganut agama lain boleh memeluk agama Islam. Pegawai di peringkat persekutuan dan negeri memantau kegiatan agama Islam, dan mereka kadangkala mempengaruhi kandungan khutbah, menggunakan masjid untuk menyampaikan mesej politik, dan menghalang imam-imam tertentu daripada bercakap di dalam masjid. Jenis Islam yang diizinkan adalah Islam Sunni; ajaran dan bentuk Islam lain adalah dilarang. Kerajaan mengekalkan dua sistem perundangan, di mana mahkamah syariah mempunyai kuasa atas isu-isu agama, keluarga, dan beberapa isu jenayah yang melibatkan orang Islam sementara mahkamah sekular mempunyai kuasa ke atas isu-isu lain yang berkaitan dengan orang Islam dan penduduk keseluruhan. Dasar kerajaan menggalakkan Islam berbanding agama-agama lain. Penganut agama minoriti umumnya masih bebas mengamalkan kepercayaan mereka. Bagaimanapun, sejak beberapa tahun kebelakangan ini, ramai telah menyatakan keimbangan bahawa sistem mahkamah sivil dan jenayah sekular beransur-ansur menyerahkan bidang kuasa kepada mahkamah syariah, khususnya dalam bidang undang-undang keluarga yang melibatkan pertikaian antara orang Islam dan bukan Islam. Penganut agama minoriti terus menghadapi sekatan dalam meluahkan agama mereka, termasuk sekatan atas pembelian dan penggunaan harta tanah.

Terdapat beberapa laporan mengenai penganiayaan atau diskriminasi masyarakat berdasarkan pertalian, kepercayaan, atau amalan keagamaan.

Wakil kedutaan mengekalkan dialog aktif dengan kerajaan dan dengan pemimpin serta wakil pelbagai kumpulan agama, termasuk mereka yang tidak diiktiraf secara rasmi oleh kerajaan.

Bahagian I. Demografi Agama

Menurut bancian tahun 2010, 61.3 peratus daripada penduduk mengamalkan agama Islam; 19.8 peratus Buddha; 9.2 peratus Kristian; 6.3 peratus Hindu; dan 1.3 peratus Konfusianisme, Taoisme, dan agama Cina tradisional yang lain. Kumpulan minoriti agama lain termasuk animis, Sikh dan ahli Baha'is. Orang

Melayu beragama Islam merangkumi lebih kurang 55 peratus daripada jumlah penduduk. Beberapa parti politik utama berfungsi berlandaskan bangsa dan/atau agama. Majoriti penganut Kristian tinggal di negeri-negeri di timur Malaysia iaitu Sabah dan Sarawak.

Bahagian II. Status Penghormatan Kerajaan terhadap Kebebasan Beragama

Kerangka Undang-undang/Dasar

Perlembagaan melindungi kebebasan beragama. Namun terdapat bahagian dalam perlembagaan serta undang-undang dan dasar lain yang mengenakan beberapa sekatan terhadap kebebasan beragama. Perkara 11 menyatakan “setiap orang berhak menganut dan mengamalkan agama masing-masing,” tetapi perkara itu juga memberi kuasa kepada kerajaan negeri dan persekutuan untuk “mengawal atau menyekat pengembangan apa-apa doktrin atau kepercayaan agama di kalangan penganut agama Islam.” Perkara 3 Perlembagaan menyatakan bahawa “Islam adalah agama Persekutuan” dan “Parlimen boleh melalui undang-undang membuat peruntukan-peruntukan bagi mengawal selia hal ehwal agama Islam.” Perkara 160 Perlembagaan mentakrifkan orang Melayu sebagai orang Islam. Perlembagaan mengenal pasti raja-raja sebagai “Ketua Agama Islam” di negeri mereka masing-masing. Undang-undang membenarkan rakyat atau pertubuhan menyaman kerajaan atas pencabulan perlembagaan dalam kebebasan beragama. Perlembagaan memperuntukkan bahawa undang-undang persekutuan mempunyai keutamaan mengatasi undang-undang negeri tetapi juga memperuntukkan bahawa perkara berkaitan undang-undang Islam adalah hal ehwal negeri, bukan persekutuan.

Perlembagaan menetapkan kuasa badan kehakiman persekutuan berdasarkan Seksyen 121(1) dengan mewujudkan dua mahkamah tinggi yang mempunyai bidang kuasa sama taraf dan bebas - satu di Semenanjung Malaysia dan satu di Malaysia Timur. Walau bagaimanapun, pada bulan Jun 1988 parlimen meminda perlembagaan, menambah seksyen 121(1A) yang memperuntukkan, “Mahkamah yang disebut dalam Fasal (1) tidak mempunyai bidang kuasa berkenaan dengan apa-apa perkara dalam bidang kuasa mahkamah syariah.” Pindaan ini membawa kekaburuan berkenaan undang-undang syariah dan sekular yang tidak diputuskan dengan jelas. Mahkamah sivil umumnya menyebelahi kerajaan dalam perkara-perkara yang berkaitan dengan Islam. Mahkamah sivil umumnya menyerahkan bidang kuasa kepada mahkamah syariah dalam kes-kes yang berkaitan dengan orang yang keluar daripada agama Islam, dan mahkamah syariah pula enggan membenarkan sesiapa keluar daripada agama Islam.

Kerajaan mengekalkan senarai rasmi tetapi rahsia tentang kumpulan Islam yang diharamkan dan dianggap “sesat” serta menjadi ancaman kepada keselamatan negara. Kerajaan boleh menahan orang Islam yang menyimpang daripada ajaran asas Ahli Sunnah Wal Jamaah dan mewajibkan mereka menjalani “pemulihan” di pusat-pusat yang mengajar dan menguatkuasakan amalan Islam yang dibenarkan kerajaan.

Masjid ditadbir di peringkat negeri, dan bukan oleh Kerajaan Persekutuan. Pihak berkuasa agama di peringkat negeri melantik imam masjid dan memberikan panduan tentang isi kandungan khutbah.

Pihak berkuasa di peringkat negeri mentadbir undang-undang syariah melalui mahkamah syariah dan mempunyai bidang kuasa ke atas semua umat Islam. Undang-undang syariah dan tahap penguatkuasaannya berbeza mengikut negeri. Kerajaan negeri mengenakan undang-undang syariah ke atas orang Islam dalam beberapa perkara berkaitan budaya dan sosial tetapi secara amnya tidak mengganggu amalan agama masyarakat bukan Islam. Namun perbahasan masih berlaku berhubung menggabungkan unsur-unsur undang-undang syariah, seperti berkhawlwat (iaitu berdua-duaan di antara lelaki dan wanita yang belum berkahwin), ke dalam undang-undang sivil dan jenayah sekular. Walaupun hukuman khusus untuk kesalahan berkhawlwat berbeza dari negeri ke negeri, ia biasanya dihukum dengan gabungan beberapa hukuman seperti pemenjaraan sehingga dua tahun, denda sebanyak RM3,000, atau beberapa sebatan rotan.

Pindaan Kanun Jenayah adalah prerogatif eksklusif Kerajaan Persekutuan. Walaupun bertentangan dengan undang-undang persekutuan, kerajaan negeri Kelantan dan Terengganu telah meluluskan undang-undang pada tahun 1993 dan 2002, menjadikan murtad satu kesalahan yang membawa kepada hukuman bunuh. Murtad ditakrifkan sebagai penukaran daripada Islam kepada kepercayaan yang lain. Tiada sesiapa pun yang telah disabitkan di bawah undang-undang-undang ini dan menurut kenyataan peguam negara pada tahun 1993, undang-undang ini tidak boleh dikuatkuasakan tanpa pindaan perlembagaan. Di peringkat nasional, orang Islam yang mahu menukar agama hendaklah terlebih dahulu meminta keizinan daripada mahkamah syariah untuk mengisyiharkan mereka "murtad." Ini secara langsung melarang penukaran agama bagi orang Islam kerana mahkamah syariah jarang memberikan permintaan tersebut dan boleh mengenakan hukuman (seperti arahan dihantar untuk pemulihan) ke atas si murtad.

Kerajaan menyediakan bantuan kewangan kepada institusi agama Islam, termasuk sekolah swasta Islam yang mengajar kurikulum yang diluluskan kerajaan serta memberikan penyeliaan kerajaan, dan pembiayaan yang lebih terhad kepada komuniti bukan Islam.

Kerajaan melarang penerbitan, acara terbuka, dan perbahasan terbuka dengan mendakwa ia boleh menjelaskan keharmonian antara kaum atau agama. Sebagai contoh, pegawai kerajaan dan pemimpin agama melarang kumpulan hak asasi lesbian, gay, biseksual dan transgender Seksualiti Merdeka daripada mengadakan festival seni tahunannya pada bulan Oktober. Kerajaan melarang keras kumpulan-kumpulan agama daripada melakukan penyebaran agama lain kepada umat Islam, namun penyebaran agama Islam kepada bukan Islam dibenarkan.

Undang-undang tidak memerlukan perkhidmatan tentera mandatori, juga tidak memperuntukkan ruang untuk bantahan atas dasar kepercayaan terhadap perkhidmatan tentera. Undang-undang tidak menyekat parti politik untuk dikenali berasaskan agama dan kepercayaan. Hak mengundi tidak terjejas disebabkan fahaman agama.

Kerajaan meraikan cuti agama berikut sebagai cuti kebangsaan: untuk Islam, Hari Raya Puasa, Hari Raya Korban, Kelahiran Nabi Muhammad, dan Awal Muharam; untuk Buddha, Hari Wesak; untuk Hindu, Deepavali dan Thaipusam, dan Kristian, Krismas. Good Friday secara rasmi disambut hanya di Malaysia Timur.

Amalan kerajaan

Terdapat laporan penyalahgunaan kebebasan agama. Kerajaan mengutamakan Islam Sunni berbanding agama-agama lain dan bentuk Islam yang lain melalui pelbagai cara. Undang-undang dan dasar melarang kegiatan penukaran agama umat Islam dan menghalang penukaran agama dari Islam ke agama lain. Penganut agama minoriti umumnya bebas mengamalkan kepercayaan mereka, tetapi kadangkala menghadapi sekatan dalam meluahkan agama, termasuk penggunaan harta tanah.

Sesetengah tempat ibadat bukan Islam tertakluk pada penempatan semula atau perobohan, dan kedua-dua tempat ibadat Islam dan bukan Islam tertakluk pada serangan perosak harta awam. Kerajaan mempunyai pengaruh ke atas kandungan khutbah dan menggunakan masjid untuk menyampaikan mesej politik. Kontroversi masih berterusan tentang penggunaan istilah “Allah” untuk Tuhan oleh orang bukan Islam. Mahkamah syariah mempunyai bidang kuasa ke atas umat Islam, khususnya dalam perkara berkaitan keluarga, dan kadangkala menjelaskan ahli keluarga bukan Islam dalam situasi seperti pertikaian penjagaan anak. Tekanan kerajaan dan sosial berlangsung untuk menggalakkan orang Islam berpakaian dan bertindak dengan cara yang ditetapkan, dan terdapat laporan diskriminasi berdasarkan kepercayaan atau amalan agama.

Kad pengenalan negara mengenal pasti umat Islam di atas permukaan kad, tetapi untuk penganut agama lain yang diiktiraf, fahaman agama mereka disulitkan dalam cip pintar pada kad pengenalan dan tidak dicetak. Terdapat aduan kesilapan dalam penetapan agama dalam cip tersebut. Orang Islam juga mesti membawa pengenalan gambar khas diri mereka dan pasangan mereka sebagai bukti perkahwinan. Kerajaan menggunakan kad ini untuk menentukan warganegara mana yang tertakluk pada undang-undang syariah.

Kerajaan meletakkan atau mengekalkan sekatan ke atas beberapa adat agama dan cuba menguatkuasakan ajaran agama tertentu. Pemerhati melaporkan peningkatan penggunaan dan bunyi hebahan dari masjid dan tempat-tempat ibadat atau pembelajaran Islam yang lain berbanding sistem hebahan awam. Kerajaan meletakkan beberapa sekatan ke atas peluahan agama, termasuk yang berkaitan dengan pengajaran agama, penggunaan pakaian dan simbol agama, penyebaran agama, dan penerbitan agama.

Kerajaan menguatkuasakan sekatan perundangan terhadap kebebasan beragama secara terpilih. Kerajaan mengekalkan larangan terhadap kumpulan yang dianggap sebagai “sesat” mengikut tafsiran Islamnya, dengan menegaskan bahawa ajaran sesat mengancam keselamatan negara dan boleh memecahbelahkan masyarakat Islam. Senarai rasmi kumpulan-kumpulan yang diharamkan telah dirahsiakan sejak kebelakangan ini, tetapi dipercayai ia termasuk lebih 50 kumpulan seperti Ahmadiyyah, Islamailiah, dan Syiah. Jabatan Kemajuan Islam Malaysia (JAKIM) di Jabatan Perdana Menteri membuat garis panduan persekutuan tentang apa yang dikatakan tingkah laku atau kepercayaan “sesat” dan pihak berkuasa agama negeri umumnya mengikuti garis panduan ini. Dengan keizinan mahkamah syariah, kerajaan boleh menangkap dan menahan pengikut kumpulan “sesat” untuk

“pemulihan” kepada “ajaran Islam yang sebenar.” Kerajaan terus memantau kegiatan pengikut Syiah yang kecil.

Kerajaan sekurang-kurangnya melarang perhimpunan agama dan ibadat ajaran “sesat” seperti Syiah dan Ahmadiyyah. Pengikut ajaran yang diharamkan tidak dibenarkan bebas untuk bercakap mengenai kepercayaan agama mereka. Undang-undang yang tegas melarang penyebaran agama lain kepada umat Islam oleh orang bukan Islam.

Undang-undang tidak menghalang seseorang individu daripada memberi walaupun kepada pemimpin agama dari negara lain. Dari masa ke semasa, tokoh masyarakat, termasuk pemimpin agama, membuat kenyataan yang mempromosikan ketuanan Islam dan mengutuk usaha seperti penubuhan suruhanjaya atau jawatankuasa antara agama - yang mereka percaya akan meletakkan Islam setaraf dengan agama-agama lain. Ramai pemerhati mengadu diskriminasi dasar dalam bidang pendidikan, ketenteraan, pekerjaan, atau perkhidmatan kesihatan berdasarkan agama atau kepercayaan, tetapi contoh-contoh khusus tidak didokumenkan dengan baik.

Kerajaan persekutuan dan negeri membayai tempat ibadat Islam kerana Islam adalah agama persekutuan. Pembiayaan untuk tempat ibadat bukan Islam datang daripada peruntukan khas Jabatan Perdana Menteri atau kerajaan negeri. Kerajaan negeri, bagaimanapun, mempunyai kuasa mutlak atas peruntukan tanah dan pembinaan semua tempat ibadat dan peruntukan tanah untuk semua tanah perkuburan. Menurut kumpulan minoriti agama, tempat ibadat bukan Islam kurang diberikan peruntukan secukupnya dan kerajaan membuat keputusan memberi pembiayaan secara arbitri. Mengikut pertubuhan bukan kerajaan (NGO) tempatan, kedua-dua kerajaan persekutuan dan negeri seringkali melengah-lengahkan kebenaran untuk membina atau mengubahsuai tempat ibadat bukan Islam, namun agak cepat memberi kelulusan untuk membina masjid. Beberapa kumpulan bukan Islam berkata bahawa kerajaan membina bilik pengurusan mayat di hospital dan pembangunan pangaspuri tinggi bagi umat Islam, tetapi tidak untuk agama-agama lain. Kumpulan agama minoriti juga melaporkan kerajaan negeri kadangkala menggunakan sekatan zon dan peraturan pembinaan bagi menghalang pembinaan atau pengubahsuaian tempat ibadat orang bukan Islam.

Mahkamah syariah peringkat negeri mempunyai kuasa untuk memerintahkan individu yang memohon untuk keluar daripada agama Islam atau yang menganut kepercayaan dalam ajaran “sesat” Islam untuk memasuki pusat pemulihan agama. Kerajaan menafikan individu kebebasan untuk keluar dari pusat terbabit sehingga mereka menghabiskan program pemulihan. Kerajaan tidak mengeluarkan statistik bilangan orang yang dijatuhi hukuman ke pusat pemulihan agama sepanjang tahun itu. Dalam surat bertulis kepada Parlimen pada 14 Jun, Menteri Hal Ehwal Islam Jamil Khir Baharom menyatakan bahawa jumlah bilangan permohonan oleh orang Islam untuk menukar status agama mereka di mahkamah Syariah 2000-2010 adalah 863, dan daripada jumlah itu 168 telah diluluskan. Beliau kemudian menjelaskan bahawa mahkamah syariah telah memutuskan bahawa 168 pemohon tersebut memang pada asalnya bukan beragama Islam.

Isu undang-undang antimurtad terus dibahaskan pada tahun itu. Pada 24 Januari, tokoh pembangkang Parti Maju Sabah (SAPP) secara terbuka menyatakan bahawa kerajaan tidak boleh bertindak sewenang-

wenangnya untuk menguatkuasakan undang-undang antimurtad di Sabah. Beliau berkata demikian bagi menjawab laporan media rasmi Disember 2010 bahawa Jabatan Hal Ehwal Agama Islam Sabah (JHEAINS) merancang untuk menguatkuasakan undang-undang murtad pada awal tahun 2011 sebagai sebahagian daripada pelan strategik lima tahun, seperti yang diumumkan oleh Pengarah JHEAINS Amri A. Suratman. Ketua Biskop Katolik Murphy Pakiam menggesa kerajaan persekutuan untuk campur tangan, dengan mengatakan bahawa undang-undang murtad “akan mewujudkan rasa takut.” Tidak ada perkembangan lebih lanjut pada tahun laporan ini.

Undang-undang dan dasar kerajaan tidak menyekat menukar kepercayaan dan pertalian agama bagi orang bukan Islam. Pemelukan Islam menimbulkan beberapa isu. Seorang bukan Islam yang ingin berkahwin dengan seorang Islam mesti memeluk Islam sebelum perkahwinan itu boleh diiktiraf sebagai sah. Seorang minor (orang di bawah umur 18 tahun mengikut undang-undang persekutuan) tidak boleh menukar kepada kepercayaan lain tanpa kebenaran eksplisit penjaganya; bagaimanapun, beberapa negeri telah meluluskan undang-undang yang memberikan keizinan menukar agama kepada Islam tanpa kebenaran penjaga selepas usia 15 tahun. Walaupun perlembagaan memperuntukkan bahawa undang-undang persekutuan diberi keutamaan daripada undang-undang negeri, dari segi amalan banyak isu mengenai konflik undang-undang antara kerajaan persekutuan, kerajaan negeri, dan undang-undang syariah tidak diputuskan dengan jelas. Perlembagaan memperuntukkan bahawa agama seseorang kanak-kanak diputuskan oleh atau ibu bapa atau penjaganya.

Terdapat laporan kanak-kanak di bawah umur yang memeluk agama Islam dalam kes-kes di mana seorang ibu atau bapa secara sukarela memeluk agama Islam dan menukar agama kanak-kanak tanpa keizinan ibu atau bapanya yang bukan Islam. Mahkamah syariah selalunya mengekalkan penukaran agama kanak-kanak di bawah umur walaupun mendapat bantahan daripada salah seorang ibu atau bapa. Kerajaan selalunya tidak bertindak untuk menghalang penukaran agama tersebut. Pimpinan agama telah menggesa kerajaan untuk meneruskan cadangan menggalakkan mualaf Islam mengumumkan status agama mereka. Di bawah cadangan itu, selepas penukaran agama, JAKIM dan Jabatan Pendaftaran Negara (JPN) secara automatik akan mendokumenkan penukaran supaya maklumat dapat disediakan kepada pihak yang berminat dalam usaha untuk mengelakkan pertikaian mengenai status mualaf Islam apabila mereka meninggal dunia.

Hak penjagaan anak berprofil tinggi dan kes penukaran agama M. Indira Gandhi masih tidak diselesaikan pada akhir tahun itu. Pada tahun 2009, M. Indira Ghandi melaporkan suaminya yang telah berpisah, K. Patmanathan, telah menukar agama tiga anak mereka yang berumur satu hingga 12 tahun secara paksa kepada Islam tanpa pengetahuannya pada bulan Mac dengan membawa surat beranak mereka ke jabatan agama negeri di Ipoh, Perak. Gandhi mengetahui penukaran agama anak-anaknya hanya selepas mahkamah syariah di Ipoh memaklumkannya keputusan mahkamah untuk mengiktiraf penukaran agama dan memberikan hak penjagaan anak-anak kepada suaminya. Dia merayu keputusan itu di mahkamah sivil. Berikutan bantahan kuat orang ramai, kerajaan persekutuan mengumumkan pada bulan April 2009 bahawa jika seorang pasangan memeluk Islam, anak-anak akan mengikut kepercayaan yang telah dipersetujui oleh kedua-dua ibu bapa pada masa perkahwinan. Kerajaan juga menyatakan mahkamah sivil adalah tempat yang sepatutnya untuk membubarkan perkahwinan apabila salah seorang pasangan memeluk Islam. Pejabat Peguam Negara telah diarahkan untuk mengkaji dan

mencadangkan perubahan pada undang-undang yang sedia ada untuk mengelakkan kerumitan masa depan apabila pasangan memeluk Islam. Persatuan Peguam Syarie Malaysia dan kumpulan Islam lain mengkritik tindakan kerajaan, dengan menyifatkannya sebagai “campur tangan dalam bidang perundangan” yang “mengancam kebebasan mahkamah.” Pada bulan Mac 2010, Mahkamah Tinggi menolak permohonan Patmanathan dan memberikan hak penjagaan anak-anak kepada Gandhi. Patmanathan merayu keputusan tersebut dan berjaya mengekalkan hak penjagaan anak bongsu mereka, walaupun terdapat perintah mahkamah untuk menyerahkan anak kepada Gandhi. Pada bulan Julai 2010, Mahkamah Tinggi membenarkan permohonan Gandhi untuk semakan kehakiman untuk membatalkan penukaran agama anak-anak itu kepada Islam. Mahkamah Tinggi mendengar kes ini pada 15 September. Kes masih belum selesai pada akhir tahun itu.

Satu kes yang sama berakhir pada tahun itu apabila peguam untuk Shamala Sathyaseelan berhenti mewakili Shamala. Shamala Sathyaseelan telah berkahwin dengan suaminya, Dr Jeyaganesh C. Mogarajah, dalam satu majlis perkahwinan Hindu pada tahun 1998. Pada tahun 2002, Jeyaganesh secara rahsia memeluk Islam dan menukar namanya kepada Dr. Muhammad Ridzwan dan secara rasmi merekodkan penukaran anak-anak mereka kepada Islam tanpa berunding dengan isterinya. Mahkamah syariah memberi hak penjagaan anak-anak kepada Jeyaganesh. Shamala memfailkan kesnya dengan mahkamah sivil, dengan alasan bahawa dia, sebagai bukan Islam, tidak terikat dengan keputusan mahkamah syariah dan penukaran agama anak-anaknya adalah tidak sah. Shamala mlarikan diri ke luar negara bersama anak-anaknya selepas mahkamah sivil memberikan hak penjagaan anak-anak kepadanya. Peguam Jeyaganesh dilaporkan berhujah bahawa kes itu menjadi tidak relevan apabila Shamala mlarikan diri dari negara ini; peguam Shamala berhujah bahawa mahkamah perlu untuk mengeluarkan suatu penentuan muktamad untuk mewujudkan duluhan undang-undang. Kes itu telah disemak di bawah mahkamah persekutuan, tetapi peguam Shamala telah berhenti mengikuti kes itu. Shamala dipercayai berada di luar negara dengan anak-anaknya.

Orang Islam yang ingin keluar daripada agama Islam menghadapi halangan yang besar kerana hak untuk meninggalkan Islam mahupun proses undang-undang penukaran adalah tidak jelas. Orang Islam yang mahu bertukar kepada agama lain perlu mendapatkan kebenaran daripada mahkamah syariah. Namun mahkamah syariah jarang sekali memberi keizinan menukar agama, sebaliknya ia menjatuhkan hukuman kepada pemohon dengan menghantar mereka ke tempat pemulihan sehingga mereka menerima Islam sepenuhnya. Secara umumnya, satu-satunya penukaran agama yang diiktiraf adalah bagi individu bukan etnik Melayu yang sebelum ini telah memeluk agama Islam untuk berkahwin tetapi cuba untuk menukar kembali kepada agama yang mereka anuti sebelum itu selepas perkahwinan mereka dibubarkan. Di Perak, Melaka, Sabah, Terengganu, dan Pahang, penukaran dari Islam kepada agama lain adalah satu kesalahan jenayah yang boleh dihukum dengan denda atau penjara. Di Pahang, hukuman sebatan sehingga enam kali juga boleh dikenakan.

Dasar undang-undang dan kerajaan kadangkala memerlukan dan sering memberi tekanan yang besar ke atas individu untuk menukar atau menukar kembali kepada Islam. Bukan Islam yang ingin berkahwin dengan orang Islam mesti memeluk Islam dahulu. Agama kanak-kanak kecil diputuskan oleh ibu bapa atau penjaga. Pada 24 April, keluarga bagi pelajar Mohamad Fariz (umur 19) merujuk dia kepada Jabatan Hal Ehwal Agama Islam Kelantan selepas dia mengaku telah memeluk agama Kristian. Dia

kemudiannya memberitahu mahkamah syariah bahawa dia telah bertaubat dan kembali kepada Islam. Mahkamah memerintahkan dia bersolat jemaah di masjid, melaporkan diri kepada imam masjid selama enam bulan, dan melaporkan diri kepada Pejabat Agama Islam Dungun itu dan menyerahkan pasportnya.

Kerajaan dan pihak berkuasa agama terus mengambil tindakan yang menjelaskan pernyataan individu mengenai kepercayaan agama mereka. Kerajaan kadangkala menyekat perbincangan terbuka tentang isu agama yang kontroversi seperti kebebasan beragama, penukaran agama kanak-kanak di bawah umur, dan dialog antara agama.

Pada 16 Jun seorang pengikut Syiah menyaman Jabatan Agama Islam Selangor (JAIS) dan seorang pegawai penerbit Utusan Malaysia kerana memfitnah dia sebagai “orang yang berbahaya” atas penglibatannya dalam aktiviti yang menyebabkan serbuan JAIS ke atas sebuah markas Syiah di Gombak, Selangor, pada bulan Disember 2010. Dalam serbuan itu, 128 pengikut Syiah telah ditangkap, termasuk seorang warga Iran yang memberikan khutbah atas kemungkinan pelanggaran seksyen 12(c) Akta Kesalahan Jenayah Syariah Selangor kerana menghina, mempersoalkan, melanggar dan mengingkari fatwa yang dikeluarkan oleh mufti negeri. Dua individu juga menghadapi pertuduhan di bawah seksyen 7(1) akta yang sama kerana “mengajar, menjelaskan apa-apa doktrin atau melaksanakan apa-apa upacara atau perbuatan yang bertentangan dengan Islam” serta seksyen 13 kerana “memberikan, mengembangkan, atau menyebarkan apa-apa pendapat tentang apa-apa isu, ajaran Islam atau hukum syara’ yang bertentangan dengan mana-mana fatwa yang sedang berkuatkuasa di Selangor.” Keskes mahkamah syariah dan sivil masih belum selesai pada akhir tahun itu.

Pada bulan Mac, Menteri yang bertanggungjawab atas hal ehwal Islam Jamil Khir Baharom mengumumkan semasa sesi parlimen bahawa pengikut Syiah dilarang daripada menyebarkan ajaran mereka kepada orang lain, tetapi bebas untuk mengamalkan ajaran mereka. Namun pada bulan Mei pihak berkuasa agama, yang disertai oleh sekurang-kurangnya 20 anggota keselamatan, menyerbu satu perhimpunan Syiah yang diadakan untuk merayakan kelahiran Fatimah az-Zahra, anak perempuan Nabi Muhammad. Pemimpin masyarakat Syiah, Kamil Zuhairi Abdul Aziz, dan tiga pengikut lain telah ditangkap kerana bersyarah tentang Syiah dan kemudiannya dibebaskan dengan ikat jamin. Perbicaraan mereka masih belum selesai.

Kerajaan mengekalkan larangan dan merampas bahan-bahan keagamaan yang ia anggap sesat. Bahagian Kawalan Penerbitan dan Teks Al-Quran Kementerian Dalam Negeri menyelia penerbitan teks agama. Kerajaan tidak memulakan apa-apa larangan baru pada buku-buku agama pada tahun itu. Penggunaan perkataan Allah, Baitullah, Kaabah dan Solat dihadkan penggunaannya bagi orang Islam oleh Bahagian Kawalan Penerbitan dan Teks Al-Quran kerana kerajaan mendakwa perkataan-perkataan ini di bawah bidang kuasa masyarakat Islam.

Undang-undang dan dasar kerajaan telah menyebabkan beberapa diskriminasi yang menjelaskan pelbagai kumpulan agama dan kumpulan berkepentingan lain. Sebagai contoh, hanya orang Melayu, yang semuanya dianggap orang Islam oleh undang-undang, dan orang bukan Islam tertentu di Sabah

boleh menjadi ahli parti Pertubuhan Kebangsaan Melayu Bersatu yang merupakan tunggak parti pemerintah.

Kerajaan meletakkan beberapa sekatan ke atas perhimpunan agama dan menafikan status undang-undang kepada kumpulan agama tertentu. Pendaftar Pertubuhan, yang berada di bawah Kementerian Dalam Negeri, memutuskan sama ada sebuah pertubuhan agama itu boleh didaftarkan untuk layak menerima bantuan kewangan dan faedah lain daripada kerajaan. Pendaftar tidak mempunyai dasar yang konsisten mengenai pendaftaran pertubuhan agama atau kriteria yang telus untuk digunakan sebagai garis panduan dalam membuat keputusan tersebut. Dalam kes pihak kerajaan enggan mengiktiraf pelbagai pertubuhan agama, yang perlu untuk memastikan pertubuhan dapat bergiat secara sah, kumpulan-kumpulan ini telah mendaftarkan pertubuhan mereka di bawah Akta Syarikat. Antara contoh termasuk Jehovah's Witnesses dan Church of Jesus Christ of Latter-day Saints (Mormon). Pendaftaran di bawah Akta Syarikat memberikan perlindungan kebebasan beragama seperti yang dinikmati oleh kumpulan agama lain di negara ini, tetapi tidak layak mendapat pembiayaan kerajaan.

Pada 16 Mac, sebuah kuil campuran Buddha/Tao dan sebuah kuil Hindu yang telah wujud bersama sebelah menyebelah di lereng bukit berhampiran Bandar Puteri Jaya diberikan notis pengosongan dua bulan oleh pemaju tanah. Pemaju itu menjalani kerja perobohan kuil Buddha/Tao pada hari cuti penganut Buddha, iaitu Hari Wesak, pada 17 Mei. Pada bulan Mei selepas itu, kedua-dua jawatankuasa kuil masing-masing menolak cadangan tapak ganti kekal bagi penempatan semula kuil kerana ia terletak di bawah kabel elektrik bervoltan tinggi. Pada tahun-tahun sebelumnya, pelbagai kuil Hindu dan tanah perkuburan telah dipindahkan atau dirobohkan disebabkan rancangan kerajaan 1 April 2009 untuk memindahkan 29 kuil Hindu di dalam dan di sekitar Kuala Lumpur ke lokasi lain.

Pada 10 Mac, sekumpulan Orang Asli Kristian menarik balik saman undang-undang selepas mencapai persetujuan dengan kerajaan negeri Pahang dan pihak berkuasa tanah tempatan mengenai bekalan elektrik dan air ke gereja. Pada tahun 2010 Mahkamah Tinggi Temerloh telah memutuskan bahawa Pejabat Tanah dan Daerah Temerloh bertindak betul dengan enggan membekalkan air dan elektrik ke bangunan gereja di Kampung Pasu atas alasan bahawa bangunan itu didirikan secara haram sebagai tempat ibadat di atas tanah kerajaan tanpa kelulusan Pejabat Tanah. Dua Orang Asli Kristian yang tinggal di Kampung Pasu memfailkan saman mendapatkan semakan kehakiman mengenai keputusan Pejabat Tanah. Gereja itu dilaporkan satu-satunya bangunan dalam penempatan itu yang tidak mempunyai air atau elektrik. Persoalan asas mengenai pemilikan tanah itu tidak dapat diselesaikan.

Walaupun amalannya berbeza di antara negeri-negeri, banyak majlis agama negeri mengambil tindakan untuk menyekat penggunaan masjid bagi tujuan politik. Pada tahun-tahun sebelumnya, kedua-dua kerajaan Barisan Nasional dan kerajaan campuran Pakatan Rakyat (terdiri daripada Parti Islam Se-Malaysia (PAS), Parti Keadilan Rakyat, dan Parti Tindakan Demokratik) didakwa cuba menggunakan masjid di negeri yang mereka perintah untuk menyampaikan mesej berunsur politik.

Kerajaan mengehadkan pengedaran terjemahan kitab Injil berbahasa Melayu dan bahan bercetak lain serta bahan audio dan video Kristian. Pada 15 Mac, kerajaan bersetuju untuk melepaskan 35,000 Injil import yang dirampas oleh pegawai kastam dan ditahan selama kira-kira dua tahun di dua pelabuhan

disebabkan pertikaian ke atas penggunaan perkataan “Allah” sebagai terjemahan untuk God. Sebelum dilepaskan, kitab Injil perlu dicap dengan perkataan “Hanya Untuk Orang Kristian.” Pada tahun 2005, bekas Perdana Menteri Abdullah Ahmad Badawi telah memperkenalkan satu dasar yang mewajibkan kitab Injil bahasa Melayu mencetak perkataan “Bukan Untuk Orang Islam” pada kulit muka buku dan diedarkan secara terhad di gereja dan kedai buku Kristian.

Kontroversi mengenai cubaan pengharaman penggunaan perkataan “Allah” bagi orang bukan Islam berterusan. Satu kes yang mengambil masa panjang dan terkenal yang berpuncu daripada penyitaan enam kotak penerbitan pendidikan Kristian yang dihantar dari Indonesia untuk kegunaan di kelas hari Ahad kanak-kanak oleh Jabatan Kastam pada 2007 masih belum selesai pada akhir tahun itu. Sidang Injil Borneo (SIB) meneruskan usaha mendapatkan semakan kehakiman terhadap larangan kerajaan ke atas penggunaan perkataan “Allah.” Walaupun buku-buku yang dirampas itu dikembalikan kepada pihak gereja pada bulan Januari 2008, SIB berpendapat bahawa mereka mempunyai hak dalam perlembagaan untuk menggunakan perkataan “Allah” dalam semua penerbitan dan amalan keagamaan mereka, bukan hanya di dalam gereja, dan mencabar kuasa kerajaan untuk melarang hak agama bukan Islam untuk mengimport buku yang mengandung perkataan “Allah.”

Satu kes yang berasingan yang menarik perhatian sepanjang tahun itu adalah tuntutan mahkamah pada 2008 yang difailkan oleh Gereja Katolik terhadap larangan oleh Kementerian Keselamatan Dalam Negeri (yang kemudiannya bergabung dengan Kementerian Dalam Negeri) mengenai penggunaan perkataan “Allah” oleh bukan Islam dalam kitab Injil dan penerbitan Kristian lain yang berbahasa Melayu. Dengan kes yang belum selesai, Kementerian Dalam Negeri memperbaharui permit Gereja Katolik untuk menerbitkan *Catholic Herald* (yang diterbitkan dalam Bahasa Melayu, Tamil, dan Inggeris) dengan tiga syarat: berhenti menerbitkan bahagian bahasa Melayu (bahasa kebangsaan); mengehadkan jualan di Gereja; dan mencetak penafian di muka depan yang mengatakan terbitan itu hanya untuk orang Kristian. Meski pun dengan syarat-syarat ini, *Catholic Herald* terus menyiaran versi bahasa Melayu menggunakan perkataan “Allah” dengan berhujah bahawa Gereja Katolik telah menggunakan perkataan itu di negara ini selama lebih 400 tahun. Pada tahun 2009 Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur memutuskan bahawa larangan kerajaan terhadap penggunaan perkataan “Allah” dalam *Catholic Herald* adalah tidak berperlombagaan, satu keputusan yang memihak kepada Gereja Katolik. Keputusan itu membangkitkan bantahan daripada majoriti orang Melayu. Terdapat serangan ke atas beberapa tempat ibadat. Kerajaan segera memfailkan rayuan keputusan mahkamah itu, dan pada Januari 2010 mahkamah perbicaraan mengeluarkan perintah penangguhan pelaksanaan keputusan sementara menunggu semakan semula keputusan oleh Mahkamah Rayuan. *Catholic Herald* tidak menentang perintah penangguhan yang dikeluarkan, dan kes masih belum selesai pada akhir tahun itu. Perbincangan hangat kontroversi “Allah” berterusan sepanjang tahun itu.

Penguatkuasaan undang-undang syariah yang ketat di beberapa negeri telah meletakkan sekatan tambahan ke atas penduduk Islam yang telah jatuhkan hukuman sebat oleh mahkamah syariah atas perbuatan seperti meminum arak dan berkhalwat. Walaupun hukuman sebat di bawah undang-undang jenayah Malaysia dijalankan dengan menggunakan rotan kayu setengah inci tebal yang boleh menyebabkan bekas dan parut, sebat di bawah undang-undang syariah dilaporkan kurang teruk. Di bawah undang-undang syariah, rotan yang lebih kecil digunakan, dan pegawai yang menyebat tidak

boleh mengangkat rotan itu lebih tinggi daripada bahunya untuk mengurangkan kesan sebatan. Selain itu, subjek ditutupi sepenuhnya dengan jubah agar rotan tidak akan menyentuh mana-mana bahagian kulitnya. Pegawai agama tempatan mendakwa tujuan hukuman bukan untuk mencederakan tetapi untuk menjadikan pesalah malu dengan dosa mereka supaya mereka akan bertaubat dan tidak mengulangi perbuatan itu.

Ahli keluarga yang bukan Islam, termasuk pasangan dan anak, masih kehilangan segala hak warisan dalam kes penukaran agama kepada Islam oleh salah seorang daripada pasangan.

Mahkamah syariah tidak memberikan pertimbangan sama rata terhadap testimoni yang diberikan oleh wanita. Beberapa NGO yang memperjuangkan kemajuan hak-hak wanita mengadu bahawa wanita tidak menerima layanan yang adil daripada mahkamah syariah, terutamanya dalam hal-hal perceraian, penjagaan kanak-kanak, dan penguatkuasaan pembayaran nafkah.

Pegawai penguatkuasa agama negeri mempunyai kuasa untuk mengiringi polis dalam serbuan ke premis persendirian, serta tempat awam, untuk menguatkusakan undang-undang syariah termasuk pelanggaran seperti berpakaian tidak senonoh, meminum arak, dan berkhalwat. Pihak berkuasa agama negeri tidak memberikan maklumat mengenai bilangan serbuan yang dibuat oleh pegawai penguat kuasa agama. Pada 14 Februari, pihak berkuasa agama di Kuala Lumpur dan Selangor menahan 96 orang Islam kerana berkhalwat dalam operasi pencegahan Hari Valentine. Pasangan ditangkap di hotel dan taman awam serta dibawa ke ibu pejabat jabatan agama negeri untuk direkodkan kenyataan. Mereka kemudiannya dibebaskan. Pada 17 Mei, seorang bekas anggota polis jatuh dan meninggal dunia dari birai tingkap bilik hotel tingkat ke-16 di Kuala Lumpur kerana dia cuba mengelak daripada ditangkap berkhalwat.

Majlis Fatwa Kebangsaan, sebuah organisasi di dalam pejabat Perdana Menteri yang dianggotai mufti-mufti negeri (fuqaha perundangan Islam) dan ulama Islam lain, telah mengeluarkan fatwa mengenai pelbagai subjek. Fatwa yang dikeluarkan oleh Majlis Fatwa Kebangsaan sah di sisi undang-undang bagi umat Islam di Wilayah Persekutuan, tetapi kerana Islam adalah urusan negeri, keputusan untuk mematuhi atau menguatkusakan perintah-perintah yang dikeluarkan Majlis Fatwa Kebangsaan terletak pada pihak berkuasa agama setiap negeri. Kebelakangan ini, fatwa termasuk mengharamkan umat Islam daripada mengamalkan yoga (kerana pengaruh Hindu), melarang perempuan daripada berkelakuan dan berpakaian seperti lelaki (yang mendakwa ia menggalakkan homoseksual yang bercanggah dengan Islam), mengharamkan merokok, dan melarang ibu tumpang. Walaupun pada asalnya dikeluarkan pada tahun 2008, fatwa terhadap ibu tumpang mula dihebahkan secara lebih meluas pada Mac. Mufti Perak juga mengharamkan tarian tradisional 'poco-poco' di negeri itu dalam bulan April dengan berkata ia seperti amalan upacara keagamaan dan gerakannya yang berbentuk silang dikaitkan dengan agama Kristian, tetapi Pengurus Majlis Fatwa Kebangsaan Abdul Shukor Husin melaporkan bahawa pakar Islam membuat keputusan tidak mengharamkan ia. Pada bulan November, Ketua Pengarah Jabatan Pendaftaran Negara Jariah Mohd Said secara terbuka menjelaskan pelaksanaan semula keputusan Majlis Fatwa Kebangsaan 1981 yang mengarahkan kanak-kanak yang dilahirkan dalam tempoh enam bulan perkahwinan adalah anak luar nikah dan tidak dibenarkan dinasab kepada bapa dalam sijil kelahirannya.

Majlis Agama Islam Selangor (MAIS) mengekalkan larangan ke atas semua orang bukan Islam daripada memasuki masjid dan surau di Selangor tanpa kebenaran MAIS disebabkan kontroversi yang berlaku pada tahun 2010 apabila seorang ahli parliment pembangkang perempuan bukan Islam memasuki masjid tanpa menutup kepala dengan betul. Pada bulan Mac 2010, Majlis Fatwa Kebangsaan memutuskan bahawa bukan Islam boleh masuk ke masjid selagi mereka berpakaian kemas dan tidak melanggar kesucian masjid.

Kerajaan terus menghendaki semua kakitangan kerajaan Islam menghadiri kelas agama yang dibenarkan, dan beberapa agensi kerajaan memberi tekanan kepada wanita bukan Islam supaya memakai skarf kepala semasa menghadiri majlis rasmi. Walau bagaimanapun, amalan ini tidak dikuatkuasakan dengan tegas.

Kerajaan negeri di Kelantan, dianggap negeri di negara ini yang paling konservatif dari segi agama, mengekalkan larangan ke atas Mak Yong iaitu drama tarian tradisional Melayu, yang telah telah dipersembahkan selama 800 tahun, kerana unsur-unsur animis dan larangan ke atas wayang kulit iaitu satu persembahan boneka bayang-bayang kerana pengaruh Hindu dan tumpuan pada watak cerita dongeng dan mitos yang dianggap sebagai tidak Islamik. Kelantan diketuai oleh Parti Islam Se-Malaysia (PAS), ahli gabungan pembangkang persekutuan. Negeri itu juga melarang penjualan tiket loteri dan iklan yang menunjukkan wanita yang dianggap tidak berpakaian sesuai. Kelantan juga menguatkuasakan keperluan pemakaian tudung kepala bagi wanita Islam dengan mengenakan denda ke atas mereka yang melanggar peraturan. Kod pakaian Kelantan melarang wanita Islam daripada memakai pakaian yang terdedah kecuali muka dan tangan mereka. Undang-undang juga menetapkan bahawa wanita bukan Islam harus mengelak daripada memakai pakaian yang “seksi atau tidak sopan.” Mereka yang melanggar kod pakaian ini boleh didenda sehingga RM500. Peraturan Kelantan mewajibkan lelaki dan wanita untuk beratur berasingan di pasar raya, walaupun peraturan itu nampaknya tidak dikuatkuasakan. Mahkamah di Kelantan juga mendenda pasangan yang duduk terlalu dekat di tempat awam, seperti di bangku taman.

Pemerhati melaporkan bahawa banyak kedai serbaneka yang terletak di kawasan kejiranan yang kebanyakannya orang Melayu, seperti di Shah Alam, ibu negeri Selangor, secara sukarela berhenti menjual alkohol disebabkan tekanan aman daripada kerajaan dan pihak berkuasa agama. Pada tahun-tahun terdahulu, pegawai PAS telah mengumumkan - tetapi belum digubal - rancangan untuk melarang penjualan alkohol di kawasan majoriti Islam di negeri-negeri yang dikuasai oleh PAS dan rakan perikatannya.

Pada 3 Ogos kira-kira 30 pegawai dari JAIS menyerbu Bangunan Dream Centre di Gereja Methodist Damansara Utama di Petaling Jaya, Selangor, semasa majlis makan malam kesyukuran tahunan yang dianjurkan oleh sebuah pertubuhan kebajikan swasta, Harapan Komuniti, kerana disyaki menyebarkan agama lain kepada umat Islam. Majlis tersebut telah dihadiri oleh kira-kira 100 orang dari pelbagai latar belakang kaum dan etnik. Pada 15 Ogos, 12 orang Islam yang telah menghadiri acara tersebut dikehendaki memberi kenyataan kepada JAIS dan diperintahkan untuk hadir di Mahkamah Syariah Shah Alam pada 19 Oktober. Pada 10 Oktober, Sultan Selangor Sultan Sharafuddin Idris Shah mengumumkan bahawa tindakan undang-undang tidak boleh diambil terhadap mana-mana pihak kerana kekurangan

bukti. Beliau menambah bahawa tindakan JAIS adalah betul dan tidak melanggar mana-mana undang-undang yang dikuatkuasakan di Selangor, dan bahawa 12 orang umat Islam akan diberikan sesi kaunseling oleh JAIS untuk “mengembalikan aqidah dan iman mereka.”

Sekolah awam pada amnya menawarkan pendidikan agama Islam, yang wajib untuk kanak-kanak Islam; pelajar bukan Islam dikehendaki mengambil kursus moral bukan agama dan etika. Di sekolah rendah dan menengah, perhimpunan pelajar selalunya bermula dengan bacaan doa oleh guru atau ketua pelajar. Sekolah persendirian bebas menawarkan kurikulum agama bukan Islam sebagai pilihan bagi orang bukan Islam. Tiada sekatan bagi pembelajaran di rumah. Kerajaan menawarkan bantuan kewangan hanya kepada sekolah persendirian Islam yang bersetuju untuk membenarkan penyeliaan kerajaan dan menerima pakai kurikulum yang diluluskan oleh kerajaan. Guru agama di sekolah kebangsaan, khususnya di Semenanjung Malaysia, memastikan bahawa pelajar perempuan Islam memakai tudung di sekolah.

Sesetengah tempat agama menyediakan kemudahan bagi orang kurang upaya.

Menurut Majlis Perunding bagi Agama Buddha, Kristian, Hindu, Sikh dan Tao Malaysia (MPBKHSTM), kerajaan mengehadkan visa bagi ahli agama Islam dan bukan Islam di bawah umur 40 tahun untuk mengelakkan daripada “ahli agama militan” memasuki negara. Walaupun wakil kumpulan bukan Islam tidak duduk di dalam jawatankuasa imigresen yang meluluskan permintaan visa, cadangan MPBKHSTM diambil kira dalam kebanyakan kes.

Penambahaikan dan Perkembangan Positif dalam Penghormatan terhadap Kebebasan Beragama

Dalam beberapa peristiwa pada tahun itu, kedua-duanya di Malaysia dan luar negara, Perdana Menteri Datuk Seri Najib telah mengulangi penekanan yang dibuat dalam ucapannya pada tahun 2010 yang disampaikan dalam Perhimpunan Agung Bangsa-Bangsa Bersatu menyeru ke arah “Pergerakan Sederhana Global” dari semua agama “yang komited untuk bekerjasama memerangi dan meminggirkan pelampau yang menjadikan dunia sebagai tawanan dengan ketaksuhan dan berat sebelah mereka.”

Pada 18 Julai Perdana Menteri Datuk Seri Najib bertemu dengan Paus Benedict XVI dan mewujudkan hubungan diplomatik rasmi antara Malaysia dan Vatican.

Pada 14 Februari, Malaysia menyambut Minggu Keharmonian Antara Agama buat pertama kali dengan penyertaan oleh Perdana Menteri Datuk Seri Najib. Kerajaan menghidupkan kembali jawatankuasa antara agama yang ditubuhkan pada April 2010, iaitu Jawatankuasa Menggalakkan Persefahaman dan Keharmonian Antara Agama, yang ditubuhkan untuk menggalakkan pemahaman yang lebih baik agama dan keharmonian antara orang Islam dan orang agama lain. Pembentukan jawatankuasa itu telah dikritik antara lainnya oleh Timbalan Perdana Menteri, Jawatankuasa Fatwa Perak, dan NGO Melayu Perkasa. Majlis mufti telah membantah khususnya terhadap istilah “Antara Agama” dalam nama jawatankuasa itu, dengan berkata ia akan menyebabkan kekeliruan umat Islam. Nama jawatankuasa ini telah ditukar kepada “Jawatankuasa Mempromosikan Persefahaman dan Keharmonian di Antara

Penganut Agama.” Aktiviti jawatankuasa itu mendapat publisiti sedikit selepas tamatnya Minggu Keharmonian Antara Agama Dunia pada Februari.

Pada 7 Februari, Perdana Menteri Datuk Seri Najib mengumumkan peruntukan sebanyak RM2 juta untuk membina sebuah pusat kebudayaan di Batu Caves, kompleks penting kuil Hindu.

Pada bulan September 2010, hakim mahkamah tinggi Johor menganugerahkan ganti rugi kepada anggota Jemaah Kristian Orang Asli Kuala Masai atas pemusnahan menyalahi undang-undang gereja mereka oleh pihak berkuasa kerajaan pada tahun 2005. Hakim memutuskan bahawa kerajaan telah menceroboh tanah Orang Asli Laut dan tidak mempunyai hak untuk merobohkan gereja. Jumlah ganti rugi yang diberikan belum ditentukan dan tidak ada laporan selanjutnya pada tahun itu.

Bahagian III. Status Penghormatan Masyarakat untuk Kebebasan Agama

Terdapat beberapa laporan penyalahgunaan atau diskriminasi masyarakat berdasarkan agama, kepercayaan, atau amalan.

Pemeluk baru agama, terutamanya mereka yang keluar daripada Islam, mungkin menghadapi stigma yang teruk. Dalam banyak kes, pemeluk baru agama menyorokkan kepercayaan dan amalan yang baru dianuti daripada penganut agama dahulu mereka, termasuk rakan-taulan dan saudara-mara. Wanita dan gadis menghadapi tekanan sosial untuk memakai tudung. Pada 22 Oktober lebih kurang 5,000 umat Islam menyertai "Himpunan Sejuta Umat" iaitu perhimpunan menentang murtad dan penyebaran agama lain ke atas umat Islam, yang dianjurkan oleh NGO pejuang hak Melayu Perkasa dan bertujuan untuk menyatupadukan umat Islam terhadap dakwaan cabaran ke atas akidah mereka.

Pada bulan Disember Ariff Alfian Rosli dilaporkan mengikat perkongsian awam (seperti perkahwinan) dengan seorang lelaki di Ireland dan berkata dia berasa tidak selamat jika dia pulang ke Malaysia. Kumpulan orang Islam memberikan pelbagai reaksi, daripada mengutuknya dan memfailkan laporan polis yang menuntut dia ditangkap, kepada berkempen untuk memulihkan dia kembali kepada Islam.

Pada bulan Disember polis Johor menubuhkan sebuah pasukan khas untuk menyiasat beberapa kepala babi yang dipenggal yang ditinggalkan dalam beg plastik berhampiran masjid. Si pelaku dan motif tidak jelas. Kira-kira 100 orang mengadakan perhimpunan aman di hadapan masjid untuk membantah akta tersebut. Peristiwa itu mengingatkan protes pada tahun 2009 di mana 50 orang penduduk Islam di Selangor telah membantah penempatan semula sebuah kuil Hindu ke kawasan perumahan mereka dengan meletakkan kepala lembu di pintu depan pejabat kerajaan negeri Selangor dan mengancam melakukan keganasan. Bantahan “kepala lembu” terus bergema dalam wacana politik sepanjang tahun.

Pada akhir tahun itu, Raja Muhammad Faizal, 25, dan Raja Muhammad Idzham, 23, terus merayu hukuman mereka atas sabitan berkaitan dengan pembakaran gereja pada tahun 2010. Mereka dihukum penjara lima tahun selepas mereka didapati bersalah oleh Mahkamah Sesyen Kuala Lumpur pada bulan

Ogos 2010 kerana menyebabkan kerosakan dengan membakar Gereja Metro Tabernacle di Kuala Lumpur. Sebelas gereja di seluruh Malaysia telah dibom api dan dirosakkan pada awal 2010 ekoran kontroversi “Allah.”

Tidak ada perkahwinan kanak-kanak yang dilaporkan pada tahun itu. Namun, aktivis masyarakat sivil terus mengkritik amalan tersebut, dengan memetik contoh berprofil tinggi kanak-kanak perempuan yang berumur 10, 11, dan 14 tahun yang telah berkahwin pada tahun 2010 dan pelbagai kenyataan oleh pegawai kerajaan yang menyokong perkahwinan kanak-kanak sebagai satu amalan yang diluluskan dalam Islam.

Barisan Bertindak Hak Hindu (Hindraf), sebuah organisasi induk yang tidak berdaftar untuk NGO yang memberi tumpuan kepada masalah etnik India, kekal aktif dalam membangkitkan isu-isu diskriminasi terhadap masyarakat India dan Hindu, walaupun masih tertakluk pada larangan 2008. Walaupun bukan sebuah pertubuhan agama, HINDRAF berjuang untuk menangani tanggapan peminggiran kaum India oleh pihak kerajaan, termasuk perobohan beberapa kuil Hindu.

Bahagian IV. Dasar Kerajaan A.S.

Wakil Kedutaan mengekalkan dialog yang aktif dengan pemimpin dan wakil pelbagai kumpulan agama, termasuk mereka yang tidak diiktiraf secara rasmi oleh kerajaan. Pada bulan Ogos, wakil khas untuk masyarakat Islam bertemu dengan pelbagai pegawai kerajaan dan wakil masyarakat sivil untuk menggalakkan toleransi dan pemahaman agama. Program kedutaan juga termasuk jelajah ceramah di seluruh Malaysia oleh pemimpin masyarakat Islam Amerika dan imam, acara di sekolah dan universiti dengan duta dan pegawai kedutaan yang lain, acara muzik, ucapan dan perbincangan meja bulat dengan kumpulan pemikir dan masyarakat sivil, wawancara televisyen dan media lain, program mengenai keusahawanan, dan peningkatan pembantu guru Bahasa Inggeris Amerika di sekolah-sekolah awam yang mempunyai ramai pelajar Islam. Kedutaan telah mengaturkan lawatan ke Amerika Syarikat bagi pendidik Islam dan menjadi tuan rumah beberapa majlis berbuka puasa untuk menyambut bulan suci Ramadan. Kerajaan A.S. juga membiayai geran masyarakat sivil dan geran program pertukaran bagi wakil NGO yang bekerja untuk menggalakkan lebih banyak toleransi agama, rasa hormat terhadap kepelbagaian, hak asasi manusia, dan keterbukaan.